

Brusel 10. června 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	5. června 2015
Příjemce:	Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	C(2015) 3754 final
Předmět:	ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...ze dne 5.6.2015 o rovnocennosti solventnostních a obezřetnostních režimů pro pojišťovny a zajišťovny platných ve Švýcarsku na základě čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

Delegace naleznou v příloze dokument C(2015) 3754 final.

Příloha: C(2015) 3754 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.6.2015
C(2015) 3754 final

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...

ze dne 5.6.2015

**o rovnocennosti solventnostních a obezřetnostních režimů pro pojišťovny a zajišťovny
platných ve Švýcarsku na základě čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice
Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI AKTU V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI

Směrnice Solventnost II (směrnice 2009/138/ES), ve znění směrnice „Omnibus II“ (směrnice 2014/51/EU), která má být plně uplatňována od 1. ledna 2016, zavádí modernizovaný obezřetnostní režim dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami v Evropské unii založený na posouzení rizik.

Směrnice Solventnost II stanoví rovnocennost třetích zemí v těchto třech oblastech:

- 1) pojistitel (zajistitel) se sídlem ve třetí zemi uzavře zajištění s pojistitelem (zajistitelem) v EHP (článek 172 směrnice Solventnost II);
- 2) pojistitel (zajistitel) má hlavní sídlo v EHP a účasti nebo dceřiné společnosti (společně označované jako přidružené podniky), které se nacházejí mimo EHP (článek 227 směrnice Solventnost II);
- 3) pojistitel (zajistitel) má hlavní sídlo ve třetí zemi a přidružené podniky se sídlem v EHP (článek 260 směrnice Solventnost II).

Pro každou ze tří oblastí lze rovnocennost stanovit na dobu neurčitou (pokud byla zjištěna úplná rovnocennost) nebo na omezenou dobu (v případech, kdy je patrný pokrok při dosahování rovnocennosti). V druhém uvedeném případě se omezená doba trvání rovnocennosti nestanoví dle vlastního uvážení, nýbrž je stanovena v příslušném článku směrnice Solventnost II, a sice na 5 let (bez možnosti prodloužení) pro zajišťovny a skupiny třetích zemí působící v EHP a 10 let (s možností prodloužení) pro skupiny EHP působící na území třetí jurisdikce.

Toto rozhodnutí v přenesené pravomoci se týká rovnocennosti Švýcarska na dobu neurčitou pro všechny tři výše uvedené oblasti rovnocennosti: články 172, 227 a 260. Považuje-li se solventnostní režim třetí země za rovnocenný podle článku 172, nemůže se na jeho zajišťovatele vztahovat požadavek, aby poskytovali kolaterál v EU. Považuje-li se solventnostní režim třetí země za rovnocenný podle článku 227, mohou pojišťovací skupiny EU vykazovat své obezřetnostní údaje o dceřiném podniku v této třetí zemi na základě místních pravidel, a nikoliv směrnice Solventnost II, pokud je jako konsolidační metoda účetní závěrky skupiny povolena metoda odpočtu agregovaných dat. Pokud se obezřetnostní režim třetí země považuje za rovnocenný podle článku 260, jsou jeho pojišťovací skupiny, které působí v EU, osvobozeny od některých aspektů dohledu nad skupinou v EU.

Kritéria týkající se stanovení rovnocennosti podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 jsou upřesněna v uvedeném pořadí v článcích 378, 379 a 380 nařízení Komise v přenesené pravomoci 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice 2009/138/ES („akt v přenesené pravomoci“). Součástí těchto kritérií jsou určité požadavky, které jsou společné pro dva nebo více z článků 378, 379 a 380 aktu v přenesené pravomoci, platí pro jednotlivé pojišťovny (zajišťovny) i pro skupiny pojišťoven (zajišťoven) a týkají se pravomocí,

solventnosti, správy, transparentnosti, spolupráce mezi orgány a zpracování důvěrných informací a dopadu rozhodnutí na finanční stabilitu.

Zaprvé, orgány dohledu třetí země musí mít potřebné prostředky, pravomoci a povinnosti, aby mohly účinně zajistit ochranu pojistníků a osob oprávněných podle pojistných (zajistných) smluv.

Zadruhé, v souladu s požadavky na solventnost stanovenými ve směrnici Solventnost II musí mít pojišťovny (zajišťovny) ve třetích zemích přiměřené finanční prostředky. To zejména znamená, že dochází k ocenění všech aktiv a pasiv v souladu s trhem, technické rezervy zohledňují veškeré pojistné (zajistné) závazky, aktiva se investují v nejlepším zájmu pojistníků a oprávněných osob, kapitál a použití interních či standardních modelů jsou přiměřené a že kapitálové požadavky v konečném důsledku přiměřeně reagují na rizika a v případě významných ztrát chrání pojistníky.

Zatřetí, pojišťovny a zajišťovny ve třetích zemích musí mít zaveden účinný systém správy, zejména účinný systém řízení rizik a přiměřené funkce a postupy podle směrnice Solventnost II. Režim dohledu musí rovněž zajišťovat, že změny v obchodní činnosti, řízení či kvalifikované účasti nepoškodí řádné řízení pojišťoven (zajišťoven).

Začtvrté, musí být zajištěna transparentnost informací jak vůči orgánům dohledu ve třetí zemi, tak vůči veřejnosti.

Zapáté, je třeba dodržovat závazky týkající se služebního tajemství a výměny informací mezi orgány: všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro orgány dohledu nebo jejich jménem musí dodržovat pravidla služebního tajemství. Zejména nesmí zveřejňovat žádné důvěrné informace, které obdržely, s výjimkou informací v souhrnné podobě a zvláštních případů, jako jsou například případy, na něž se vztahuje trestní právo či jež jsou předmětem některých občanských nebo obchodních řízení. Orgány dohledu třetí země musí rovněž požádat o předběžný souhlas orgánu, od něhož důvěrné informace obdržely, a respektovat specifický účel, pro nějž byly informace získány.

Zašesté, orgány dohledu třetí země musí vzít v úvahu dopad svých rozhodnutí na globální finanční stabilitu a zohlednit potenciální procyklické účinky.

Některá další kritéria rovnocennosti jsou specifická pro rovnocennost v oblasti dohledu nad skupinou nebo u zajišťoven. Například při dohledu nad skupinou musí mít orgány dohledu zákonně stanovenou pravomoc určit, které pojišťovny a zajišťovny spadají do působnosti dohledu na úrovni skupiny; v případě zajišťoven musí orgán dohledu předem schválit zahájení zajišťovací činnosti.

Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) vydal Evropské komisi své doporučení ohledně úplné rovnocennosti Švýcarska s požadavky směrnice Solventnost II; toto doporučení bylo zveřejněno na internetových stránkách orgánu EIOPA. Komise v tomto případě plně zohlednila informace orgánu EIOPA při stanovení rovnocennosti v souladu s postupem podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3. Doporučení orgánu EIOPA se opírá o příslušný švýcarský právní rámec, včetně švýcarského

zákona o dohledu nad finančním trhem ze dne 22. června 2007 (dále jen „FINMASA“), který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2009, zákona o dohledu nad pojišťovnictvím (dále jen „ISA“) ze dne 17. prosince 2004 a nařízení o dohledu nad pojišťovnictvím (dále jen „ISO“). Nařízení ISO přijala švýcarská spolková rada dne 25. března 2015 a vstoupí v platnost dne 1. července 2015. Komise vycházela z informací poskytnutých orgánem EIOPA a další údaje k posouzení švýcarského režimu dohledu lze nalézt v doporučení orgánu EIOPA.

2. KONZULTACE PŘED PŘIJETÍM PRÁVNÍHO AKTU

Dne 5. března 2015 byla konzultována skupina pro bankovní pojištění a platby složená z odborníků z členských států v souvislosti s úmyslem Komise přijmout pozitivní stanovení rovnocennosti pro Švýcarsko podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice Solventnost II. Skupina odborníků vyslovila souhlas s úmysly Komise v této oblasti.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA AKTU V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Právním základem tohoto rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci je čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice Solventnost II.

Přestože směrnice Solventnost II bude plně uplatňována až od 1. ledna 2016, může Komise již nyní přijmout toto rozhodnutí v přenesené pravomoci v souladu s článkem 311 směrnice Solventnost II.

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) .../...

ze dne 5.6.2015

o rovnocennosti solventnostních a obezřetnostních režimů pro pojišťovny a zajišťovny platných ve Švýcarsku na základě čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)¹, a zejména na čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2009/138/ES stanovuje obezřetnostní režim založený na posouzení rizik pro pojišťovny a zajišťovny v Unii. Směrnice 2009/138/ES bude v plném rozsahu uplatňována na pojistitele a zajistitele v Unii počínaje 1. lednem 2016.
- (2) Přestože směrnice Solventnost II bude plně uplatňována až od 1. ledna 2016, může Komise již nyní přijmout toto rozhodnutí v přenesené pravomoci v souladu s článkem 311 směrnice Solventnost II.
- (3) Článek 172 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti solventnostního režimu třetí země uplatňovaného na zajišťovací činnosti pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem v uvedené třetí zemi. Díky pozitivnímu stanovení rovnocennosti se se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s pojišťovnami nebo zajišťovnami, které mají své sídlo v uvedené třetí zemi, nakládá stejně jako se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s pojišťovnami či zajišťovnami povolenými podle uvedené směrnice.
- (4) Článek 227 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti pojistitelů ze třetích zemí, kteří jsou součástí skupin s hlavním sídlem v Unii. Pozitivní stanovení rovnocennosti umožňuje takovým skupinám v případech, kdy se jako konsolidační metoda pro vykazování jejich údajů použije metoda odpočtu agregovaných dat, zohlednit pro účely výpočtu skupinového solventnostního požadavku a použitelného kapitálu výpočet kapitálových požadavků a dostupného regulatorního kapitálu podle pravidel jurisdikce mimo Unii, a nikoliv výpočty na základě směrnice 2009/138/ES.
- (5) Článek 260 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti pojišťoven a zajišťoven, jejichž mateřský podnik má sídlo mimo Unii. V souladu s čl. 261 odst. 1 směrnice 2009/138/ES využívají členské státy v případě pozitivního stanovení rovnocennosti

¹ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

rovnocenný dohled nad skupinou vykonávaný orgány skupinového dohledu třetích zemí.

- (6) Právní režim třetí země je třeba považovat za zcela rovnocenný s režimem stanoveným ve směrnici 2009/138/ES, jestliže splňuje požadavky, které zajišťují srovnatelnou úroveň ochrany pojistníků a oprávněných osob. Podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 se úplná rovnocennost stanoví na dobu neurčitou, pokud není zrušena.
- (7) Dne 9. března 2015 Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) vydal Komisi doporučení podle čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) č. 1094/2010 ohledně systému regulace a dohledu nad pojišťovnami (zajišťovnami) a jejich skupinami platného ve Švýcarsku. Doporučení orgánu EIOPA se opírá o příslušný švýcarský právní rámec, včetně švýcarského zákona o dohledu nad finančním trhem ze dne 22. června 2007 (FINMASA), který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2009, zákona o dohledu nad pojišťovnictvím (ISA) ze dne 17. prosince 2004 a nařízení o dohledu nad pojišťovnictvím (ISO)². Komise ve svém hodnocení vycházela z informací poskytnutých orgánem EIOPA.
- (8) S přihlédnutím k ustanovením nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35³, zejména článkům 378, 379 a 380, jakož i doporučení orgánu EIOPA, se při posouzení rovnocennosti použije podle čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4, respektive čl. 260 odst. 3 směrnice 2009/138/ES řada kritérií.
- (9) Součástí těchto kritérií jsou určité požadavky, které jsou společné pro dva nebo více z článků 378, 379 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, platí na úrovni samostatných⁴ pojišťoven (zajišťoven) i na úrovni skupin pojišťoven/zajišťoven a týkají se pravomocí, solventnosti, správy, transparentnosti, spolupráce mezi orgány a zpracování důvěrných informací a dopadu rozhodnutí na finanční stabilitu.
- (10) Zaprvé, pokud jde o prostředky, pravomoci a povinnosti, má švýcarský orgán dohledu nad finančním trhem (FINMA) pravomoc fakticky dohlížet na činnosti pojišťoven (zajišťoven) a v případě nutnosti ukládat sankce nebo přijímat donucovací opatření, jako je odebrání obchodní licence pojišťovny nebo zajišťovny nebo nahrazení jejího celého vedení či jeho části. FINMA má potřebné finanční a lidské zdroje, odborné znalosti, kapacitu a mandát pro zajištění efektivní ochrany všech pojistníků a oprávněných osob.
- (11) Zadruhé, pokud jde o solventnost, švýcarský test solventnosti (SST), který posuzuje finanční situaci pojišťoven (zajišťoven) nebo jejich skupin, se opírá o řádné ekonomické zásady a požadavky solventnosti vycházejí z ekonomického oceňování všech aktiv a pasív. SST uvádí, že pojišťovny (zajišťovny) musí mít přiměřené finanční zdroje, a stanoví kritéria týkající se technických rezerv, investic, kapitálových požadavků (včetně minimální výše kapitálu) a regulatorního kapitálu, a vyžaduje tak včasný zásah orgánu FINMA, jestliže kapitálové požadavky nejsou dodržovány nebo

² Nařízení ISO přijala švýcarská spolková rada dne 25. března 2015 a vstoupí v platnost dne 1. července 2015.

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁴ V tomto aktu se rozlišuje, zda se jedná o pojišťovny na úrovni jednotlivých pojišťoven (zajišťoven) („samostatné pojišťovny a zajišťovny“), nebo na úrovni skupiny. Samostatné pojišťovny a zajišťovny mohou, avšak nemusí být součástí skupiny.

pokud jsou ohroženy zájmy pojistníků. Kapitálové požadavky vycházejí z rizik a jejich účelem je zachycování kvantifikovatelných rizik. U nekvantifikovaných rizik se to řeší jinými opatřeními, například operační rizika se řeší kvalitativně prostřednictvím švýcarského hodnocení kvality (SQA). Hlavní kapitálový požadavek, který se v rámci SST nazývá cílovým kapitálem, se vypočítá tak, aby kryl neočekávané ztráty vyplývající ze stávající činnosti. Kromě toho se v rámci SST absolutní minimální kapitálový požadavek (minimální kapitál) pro pojistitele liší v závislosti na oblasti pojišťovací činnosti. Oba požadavky jsou pro všechny stávající kombinace pojišťovacích činností švýcarských pojistitelů alespoň stejně přísné jako příslušné požadavky směrnice 2009/138/ES. Pokud jde o modely, mohou pojišťovny používat standardní model nebo na žádost orgánu FINMA či z vlastního podnětu i model interní.

- (12) Zatřetí, pokud jde o správu, švýcarský solventnostní režim vyžaduje, aby pojišťovny (zajišťovny) měly účinný systém správy, a ukládá jim zejména požadavek jasné organizační struktury, požadavky na způsobilost a bezúhonnost osob, které podniky fakticky řídí, a účinné postupy pro předávání informací mezi pojišťovnami či zajišťovnami, jakož i orgánu FINMA. Orgán FINMA kromě toho fakticky dohlíží na externě zajišťované funkce a činnosti.
- (13) Dle testu SST musí pojišťovny (zajišťovny) a jejich skupiny rovněž zajišťovat chod funkce řízení rizik, dodržování předpisů, interního auditu a pojistně-matematických funkcí. Test SST stanoví systém řízení rizik umožňující identifikaci, měření, sledování, řízení a oznamování rizik, a účinný systém vnitřní kontroly. Požadavky směrnice 2009/138/ES týkající se interního auditu a dodržování předpisů pro samostatné pojišťovny (zajišťovny) uspokojivě upravuje nařízení ISO, neboť posiluje požadavky na řízení rizik, a zejména povinnost zavést funkci zajišťování shody s předpisy.
- (14) Podle režimu platného ve Švýcarsku musí být změny podnikatelské politiky nebo řízení pojišťoven (zajišťoven) nebo jejich skupin či změny kvalifikované účasti v těchto pojišťovnách (zajišťovnách) nebo jejich skupinách v souladu se zásadami řádného a obezřetného řízení. Zejména pořizování aktiv, změny obchodního plánu nebo kvalifikované účasti v pojišťovnách (zajišťovnách) nebo pojišťovacích skupinách, se oznamují orgánu FINMA, který v odůvodněných případech může uložit odpovídající postihy, jako je zákaz pořizování aktiv.
- (15) Začtvrté, pokud jde o transparentnost, musí pojišťovny (zajišťovny) a jejich skupiny poskytovat orgánu FINMA veškeré informace nezbytné pro dohled a zveřejňovat alespoň jednou ročně zprávu o své solventnosti a finanční situaci. Požadavky směrnice 2009/138/ES týkající se zveřejňování údajů uspokojivě upravuje nařízení ISO, neboť druhy kvalitativních a kvantitativních informací, které mají být zveřejněny, jsou v souladu se směrnicí 2009/138/ES. Podle nařízení ISO musí pojišťovny (zajišťovny) a jejich skupiny zveřejňovat své podnikatelské činnosti, výkonnost, řízení rizik, rizikový profil, metody použité pro posouzení zejména rezerv, řízení kapitálu a solventnosti.
- (16) Zapáté, pokud jde o služební tajemství a spolupráci a výměnu informací, zavádí režim platný ve Švýcarsku pro všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro orgán FINMA, včetně auditorů a odborníků působících jeho jménem, povinnost zachovávat služební tajemství. V souvislosti s touto povinností je stanoveno, že důvěrné

informace nesmějí být sdělovány, s výjimkou informací v souhrnné podobě, aniž jsou dotčeny případy, na něž se vztahuje trestní právo. Orgán FINMA kromě toho použije důvěrné informace poskytnuté jinými orgány dohledu pouze k výkonu svých povinností a pro účely stanovené zákonem. Režim platný ve Švýcarsku rovněž vyžaduje, aby v případě, že na pojišťovnu (zajišťovnu) byl vyhlášen konkurs nebo nařízena nucená likvidace, byly důvěrné informace sdělovány jen tehdy, pokud se netýkají třetích stran podílejících se na záchraně daného podniku. FINMA může sdílet důvěrné informace, které obdrží od jiného orgánu dohledu, s orgány, subjekty nebo osobami, na něž se ve Švýcarsku vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, pouze po výslovném souhlasu tohoto orgánu dohledu. Orgán FINMA podepsal memorandum o porozumění se všemi členskými státy Unie v zájmu koordinace mezinárodní spolupráce, zejména pro účely výměny důvěrných informací.

- (17) Zašesté, co se týče dopadu rozhodnutí orgánu FINMA, mají tento orgán a ostatní švýcarské orgány, které mají pravomoc zajišťovat řádné fungování finančních trhů, jako například Švýcarská národní banka a ministerstvo financí, takové pravomoci, aby posoudily, jak rozhodnutí ovlivní celosvětovou stabilitu finančních systémů, zejména v naléhavých situacích, a aby přihlédly k jejich potenciálním procyklickým účinkům tam, kde dochází k výjimečným pohybům na finančních trzích. V rámci režimu platného ve Švýcarsku se výše uvedené orgány pravidelně setkávají, aby si vyměňovaly informace o rizicích ohrožujících finanční stabilitu a koordinovaly opatření. Totéž se odehrává na mezinárodní úrovni, kde si švýcarské orgány vyměňují informace o finanční stabilitě například s kolegií orgánů dohledu členských států Unie a orgánem EIOPA.
- (18) Články 378 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 rovněž stanoví zvláštní kritéria posuzování rovnocennosti pro zajišťovací činnosti a pro dohled nad skupinou.
- (19) Pokud jde o zvláštní kritéria pro zajišťovací činnosti podle článku 378 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, podléhá přístup k zajišťovací činnosti předchozímu povolení udělenému orgánem FINMA, které je podmíněno podrobnými zákonně stanovenými opatřeními. Činnost kaptivních zajišťoven je ve Švýcarsku upravena solventnostním režimem podle nařízení ISO.
- (20) Pokud jde o zvláštní kritéria pro dohled nad skupinou podle článku 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, má orgán FINMA pravomoc určit, které pojišťovny či zajišťovny spadají do působnosti dohledu na úrovni skupiny, a vykonávat dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, které jsou členy skupiny. FINMA dohlíží na všechny pojišťovny (zajišťovny), na něž má podnik držící účast podle definice v čl. 212 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES dominantní nebo podstatný vliv.
- (21) Orgán FINMA je schopen posuzovat rizikový profil, finanční situaci a solventnost pojišťoven (zajišťoven), které jsou součástí skupiny, a obchodní strategii této skupiny.
- (22) V rámci režimu platného ve Švýcarsku je díky vykazování údajů a účetním pravidlům možné sledovat uvnitř skupiny transakce a koncentraci rizik, které skupiny pojišťoven (zajišťoven) musí vykazovat nejméně jednou ročně.

- (23) V rámci režimu platného ve Švýcarsku omezuje orgán FINMA použití kapitálu pojišťovny (zajišťovny), pokud ho nelze účinně využít k pokrytí kapitálového požadavku podniku držícího účast, pro nějž se vypočítává skupinová solventnost. Výpočet skupinové solventnosti vede k výsledkům, které jsou přinejmenším rovnocenné s výsledky metod uvedených v člancích 230 a 233 směrnice 2009/138/ES, bez dvojího započítání kapitálu a po vyloučení tvorby kapitálu uvnitř skupiny prostřednictvím vzájemného financování. Konkrétněji to znamená, že i když neexistuje ukazatel skupinové solventnosti podle článků 230 a 233 směrnice 2009/138/ES, nýbrž řada ukazatelů solventnosti za každý subjekt v rámci skupiny, podchycuje tato řada všechny interakce mezi subjekty skupiny, a zohledňuje tak strukturu skupiny.
- (24) Vzhledem k tomu, že režim regulace a dohledu nad pojišťovnami (zajišťovnami) a jejich skupinami platný ve Švýcarsku splňuje všechna kritéria stanovená v člancích 378, 379 a 380 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, má se za to, že tento režim dohledu splňuje kritéria úplné rovnocennosti stanovená v čl. 172 odst. 2, čl. 227 odst. 4 a čl. 260 odst. 3 směrnice 2009/138/ES.
- (25) Komise vedle obecného přezkumu může kdykoliv provést zvláštní přezkum týkající se konkrétní třetí země nebo území, pokud je nutné, aby Komise vzhledem k příslušnému vývoji znovu posoudila rovnocennost stanovenou tímto rozhodnutím. Komise by za odborné podpory orgánu EIOPA měla i nadále sledovat vývoj režimu platného ve Švýcarsku a plnění podmínek, na jejichž základě bylo toto rozhodnutí přijato.
- (26) Směrnice 2009/138/ES se použije ode dne 1. ledna 2016. Rovnocennost stanovená na základě tohoto rozhodnutí pro solventnostní a obezřetnostní režimy platné ve Švýcarsku by proto měla rovněž platit od uvedeného data,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Od 1. ledna 2016 se solventnostní režim platný ve Švýcarsku, který se vztahuje na zajišťovací činnosti pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem ve Švýcarsku, považuje za rovnocenný požadavkům hlavy I směrnice 2009/138/EU.

Článek 2

Od 1. ledna 2016 se solventnostní režim platný ve Švýcarsku, který se vztahuje na pojišťovny a zajišťovny se sídlem ve Švýcarsku, považuje za rovnocenný požadavkům hlavy I kapitoly VI směrnice 2009/138/EU.

Článek 3

Od 1. ledna 2016 se obezřetnostní režim platný ve Švýcarsku, který se vztahuje na dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, jež jsou členy skupiny, považuje za rovnocenný požadavkům hlavy III směrnice 2009/138/EU.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5.6.2015.

*Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER*